

Případ olomouckého faráře Církve československé Augustina Jünglinga

Příběh olomouckého faráře Církve československé¹ Augustina Jünglinga ovlivnily dvě zásadní skutečnosti: 1. jeho farářská služba v Církvi československé, 2. jeho poválečné působení v Československé straně národně socialistické, kde zastával významné funkce na okresní i krajské úrovni a byl rovněž členem ústředního výboru strany. Po únoru 1948 byl farář Jüngling v Olomouci tzv. vyakčněn ze strany a na nátlak Okresního akčního výboru NF Olomouc-venkov mu hrozila suspenze z farářské služby. Svoji složitou životní situaci se farář Jüngling tedy rozhodl řešit emigrací. Na konci srpna 1948 se bez rodiny, která zůstala v Olomouci, ocitl v utečeneckém táboře v Ludwigsburgu, kemp Krabbenloch, kde postupně získal významné funkce v táborovém komitétu. Této skutečnosti využil ke kontaktování dvou kurýrů, jejichž prostřednictvím byl od listopadu 1948 ve styku s rodinou, svým nástupcem ve funkci olomouckého faráře ČČS Oldřichem Bukalem a svým přítelem z Československé strany národně socialistické Františkem Kopeckým.² Postupem času začala StB v důsledku zatčení jednoho ze zmínovaných kurýrů stíhat skupinu nazvanou Oldřich Bukal a spol., kterou tvořili dva faráři ČČS, dcera biskupa ČČS, úředník diecézní rady ČČS a několik členů stejné církve převážně z Olomouce. Tato skutečnost činí proces s Oldřichem Bukalem zcela výjimečným a v rámci pouornového působení ČČS ojedinělý.

Farář Církve československé a národněsocialistický politik Augustin Jüngling se narodil 27. března 1909 v Plzni. Studia na Husově evangelické fakultě bohoslovecké zakončil závěrečnou státní zkouškou v roce 1936, přičemž bohoslovecká studia započal v roce 1928.³ Po absolvování první odborné zkoušky v roce 1930 byl Augustin Jüngling ustanoven do duchovní správy v náboženské obci ČČS v Čáslavi. V letech 1931–1942 postupně působil v náboženských obcích ČČS Přerov, Žilina, Bystročice a Vyškov.

Od roku 1943 až do své emigrace v srpnu 1948 působil jako farář v náboženské obci ČČS Olomouc. Zde se zapojil do ilegální činnosti a dočkal⁴ se tu konce války, kdy v Husově sboru od 1. května ukrýval celý Ilegální revoluční národní výbor v Olomouci,

► ► ►

- 1 Dále jen ČČS. V roce 1971 byl na VI. řádném sněmu této církve k názvu přičleněn přívlastek „husitská“.
- 2 Více o Františku Kopeckém viz KONEČNÝ, Karel: *Československá strana lidová a Československá strana (národně) socialistická na Olomoucku 1945–1949. Příspěvek k dějinám Národní fronty v poválečném Československu*. ÚSD AV ČR a Prius, Praha – Brno 2006.
- 3 Viz SALAJKA, Milan (ed.): *Husitské bohosloví (ročenka 1995). Zpráva o fakultních činnostech*. Husitská teologická fakulta UK, Praha 1995, s. 36.
- 4 Viz *Soukromý archiv pana Miroslava Komínka*, potvrzení Svazu národní revoluce-okresní odbočka Olomouc o odbojové činnosti Augustina Jünglinga z 14. prosince 1947.

jehož tajemníkem byl zvolen předseda olomoucké rady starších CČS Štěpán Kobylka.⁵

Rok 1945 vnesl do života Augustina Jünglinga dvě zásadní změny: začal se aktivně politicky angažovat v Československé straně národně socialistické, čímž se postupně měnilo i jeho postavení v církvi, která bezprostředně po osvobození vlivem ustavení Ústřední národní správy CČS nabrala radikálně levicový směr.⁶ Jejich důsledky se naplno projeví až po únoru 1948.

Ve třech poválečných letech se farář Jüngling stal vzdělavatelem a okresním důvěrníkem Československé strany národně socialistické v Olomouci, krajským předsedou kulturního a členem ústředního výboru této strany.⁷ V roce 1946 se jeho jméno objevilo na kandidátní listině strany pro volby do ústavodárného Národního shromáždění za kraj Olomouc. Na prvním místě olomoucké kandidátky se o poslanecký post tehdy ucházel generální tajemník strany Vladimír Krajina, jako druhý na kandidátce figuroval již zmiňovaný Štěpán Kobylka.⁸ Stranická činnost měla samozřejmě svůj přesah i do duchovenské služby Augustina Jünglinga, a tak se kromě přátel v církvi formovala i skupinu odpůrců, která o sobě dala slyšet právě po únorovém komunistickém puči. Dne 26. února 1948 se v Olomouci konala ustavující schůze Okresního akčního výboru NF, za jehož člena byl zvolen Jünglingův přítel a spolustraník František Kopecký. Ten následně inicioval vytvoření Akčního výboru národněsocialistické strany v Olomouci, jehož se stal předsedou. Za člena akčního výboru se pokusil navrhnout i faráře Jünglinga, který však spolu s několika dalšími spolustraníky nebyl okresním akčním výborem tzv. prověřen. V březnu faráře Jünglinga rovněž spolu s některými dalšími spolustraníky vyslyšela Oblastní úřadovna StB v Olomouci. Vyšetřovatelé se zajímali zejména o údajnou protistátní činnost Československé strany národně socialistické a také se dotazovali na poslední zasedání ústředního výboru této strany, které se uskutečnilo 24. února 1948. Debatovalo se na něm o demisi národněsocialistických

» » »

- 5 Viz *Archiv pražské diecéze CČSH* (dále jen APD), fond (dále jen f.) Augustin Jüngling, dopis Štěpána Kobylky dr. Miloslavu Kaňákoví z 28. listopadu 1974. Více o Štěpánu Kobylkovi viz KONEČNÝ, Karel: Vzestup a pád poslance Štěpána Kobylky. K činnosti Československé strany národně socialistické v Olomouci 1945–1948. In: *Střední Morava*, 2004, č. 18, s. 79–86. Srov. KONEČNÝ, Karel: *Československá strana lidová a Československá strana (národně) socialistická na Olomoucku 1945–1949*.
- 6 Členy ÚNS CČS, která byla hned v květnu 1945 pověřena Ministerstvem školství a kultury vedením CČS, se stali: PhDr. Miroslav Novák (předseda), PhDr. František Hub (tajemník), František Roháč, Václav Lorenc, František Soukup, Ing. Miroslav Kouřil a Václav Molkup. Všichni členové až na předsedu Miroslava Nováka církev během krátkého času opustili. Pozdější pražský biskup a patriarcha CČS(H) Miroslav Novák byl od 25. června 1945 tajným členem KSČ. Viz *Národní archiv* (dále jen NA), f. Archiv ÚV KSČ, Sekretariát ÚV KSČ 1945–1951, archivní jednotka (dále jen a. j.) 189/17, důvěrní členové KSČ – návrh pro schůzi sekretariátu z 6. června 1951.
- 7 Členem Ústředního výboru Československé strany národně socialistické za Olomouc byl vedle faráře Jünglinga například i přítel prezidenta Edvarda Beneše MUDr. Karel Amerling.
- 8 NA, f. Česká strana národně socialistická (č. f. 1302), Ústavodárné NS 1946–1948, č. krabice 420. Vedle již zmiňovaných jmen na kandidátce figurovala i jedna z osob později odsouzených v procesu Oldřích Bukal a spol. – Marie Hořínková.

ministrů i o důvodech jejího podání. Svoji protokolární výpověď Augustin Jüngling uzavřel slovy: „Z novin a rozhlasu jsem slyšel, že strana národně socialistická připravovala nějaké akce protistátního směru. Já sám mohu prohlásit, že jsem nikdy o podobných akcích ve výběrech neslyšel a nevím o nich. Zejména mi není známo nic o tom, že by byly ve straně shromažďovány zbraně.“⁹

V dubnu 1948 započalo prověření faráře Jünglinga i na poli církevním. Jeden z členů olomoucké rady starších CČS František Bradáč jeho smýšlení popsal jako protidemokratické a záporné k nynějšímu státnímu zřízení. Rovněž olomoucký katecheta CČS Vítězslav Kuba označil Augustina Jünglinga za horlivého stoupence kompromitované Československé strany národně socialistické, který vedl dlouhé politické spory s předsedou Okresního akčního výboru v Olomouci Františkem Majtlem. Nezapomněl zdůraznit, že farář Jüngling navštěvoval politické schůze v okrese, kde rád kritizoval pouornorové státní zřízení, k němuž měl naprosto záporný postoj.¹⁰ V důsledku těchto skutečností Okresní akční výbor Národní fronty Olomouc-venkov vznesl v červnu 1948 požadavek na Ústřední radu CČS, aby zbavila Augustina Jünglinga farářského místa v Olomouci.¹¹

Situaci se ještě pokusil zachránit olomoucký biskup CČS PhDr. Bohumír Cigánek, který v srpnu 1948 požádal českobudějovického faráře Františka Cochlára, zda by si nevyměnil duchovenský post právě s Jünglingem, který by místo něj odešel do Českých Budějovic. Biskupova snaha však vyzněla naprázdno a farář Jüngling se rozhodl pro emigraci.¹² V srpnu 1948 odjel na dovolenou do lázní, odkud 25. srpna ilegálně přešel hranice do Německa (o tom se v dopise zmínil pouze svému příteli a spolustraníkovi Františku Kopeckému). Zde se začal odehrávat příběh „*velezrádné a vyzvědačské skupiny*“ Oldřich Bukal a spol., kterou tvořilo dohromady dvanáct osob, z nichž dva byli faráři CČS a převážná většina laičtí příslušníci stejné církve. Tím je zmiňovaný proces ojedinělý a není vyloučeno, že StB ho připravila jako určité memento pro další „nepřízpůsobivé“ příslušníky této církve.

V Olomouci se po ilegálním odchodu Augustina Jünglinga rozběhlo vyšetřování. Dne 22. listopadu 1948 prohlásila Oblastní kriminální úřadovna SNB v Olomouci faráře Jünglinga za pohřešovanou osobu s tím, že dosavadní pátrání po něm bylo neú-

► ► ►

9 Viz *Archiv bezpečnostních složek* (dále jen ABS), f. Hlavní správa vojenské kontrarozvědky (dále jen 302), sign. 302-138-7, protokol z 3. března 1948, sepsaný s Augustinem Jünglingem na Oblastní úřadovně StB v Olomouci.

10 Viz *APD*, f. Augustin Jüngling, dopis Oblastní úřadovny StB v Olomouci z 6. dubna 1948 adresovaný Okresnímu akčnímu výboru NF v Olomouci.

11 Tamtéž, žádost Okresního akčního výboru NF Olomouc-venkov z 28. června 1948 adresovaná Ústřední radě CČS.

12 Tamtéž, korespondence biskupa dr. Bohumíra Cigánka s českobudějovickým farářem CČS Františkem Cochlárem.

spěšné.¹³ Na to během několika dní zareagovala Oblastní úřadovna StB v Olomouci, která konstatovala, že „zdejším šetřením bylo zjištěno, že Augustin Jüngling, nar. 27. 3. 1909 v Plzni (...) je od 18. 8. 1948 nezávěsný a podle dopisu, který odeslal dne 25. 8. 1948 z Tachova svému příteli do Olomouce a který byl odevzdán u zdejší úřadovny, je zřejmo, že odešel ilegálním způsobem do zahraničí. Podle zdejších záznamů byl jmenovaný horlivým propagátorem bývalé kompromitované strany N. S. a velmi nedbale zastupoval svoje povolání. Jako takový také neměl kladný postoj k dnešnímu lidově demokratickému státnímu zřízení v ČSR a je velmi pravděpodobné, že to byl důvod jeho odchodu do zahraničí. Jeho manželka se dvěma nezletilými dětmi bydlí v Olomouci, Husův sbor. Na základě uvedených důvodů podala zdejší úřadovna na Jünglinga trestní oznámení státnímu zastupitelství v Olomouci pod zdejším č. j. 11477/StB-48 z 9. 10. 1948 pro podezření z úkladů o republiku.“¹⁴

Augustin Jüngling se po své emigraci do Německa dostal do utečeneckého tábora v Ludwigsburgu, kemp Krabbenloch. Zde až do 16. června 1950, do svého odjezdu do USA, vykonával duchovní službu Církve československé pro uprchlíky z ČSR, a to nejen pro kemp Krabbenloch, ale pro všechny tábory pod německou správou.¹⁵ Zároveň jej krátce po příchodu do tábora 21. září 1948 zvolili prozatímním předsedou táborového komitétu a následně se stal i druhým místopředsedou komitétu ústředního.¹⁶

Svůj vliv v táboře Augustin Jüngling přirozeně využil i k navázání styků s rodinou a s přáteli v ČSR. Podle pozdějších výpovědí Františka Kopeckého i olomouckého faráře CČS Oldřicha Bukala se mu podařilo v listopadu 1948 poslat do Olomouce člověka, který si říkal „Zdenek“. Ten kontaktoval Bukala i Kopeckého a prokázal se razítkem duchovní správy CČS v Ludwigsburgu a fotografií Augustina Jünglinga. Zjišťoval, jak se daří farářově manželce, pro kterou od něho přinesl dopis a navštívil ji spolu s farářem Bukalem. Dále vzkazoval, že Jüngling má zájem o zprávy z Olomouckého kraje, o čisté křestní a oddací listy a o další úřední listiny.¹⁷

Po kurýrové návštěvě se dostali do hry i další obžalovaní. Bukal podle své výpovědi navštívil po „Zdenkově“ odchodu Jünglingovu známou, členku rady starších CČS v Olomouci a zároveň krajskou předsedkyni žen Československé strany národně so-

>>>

13 Srov. ABS, f. Vyšetřovací spisy – Ostrava (dále jen OV-V), vyšetřovací spis a. č. V-2202 Ostrava, oznámení Oblastní kriminální úřadovny SNB v Olomouci z 22. listopadu 1948 adresované Oblastní úřadovně StB v Olomouci.

14 Tamtéž, oznámení Oblastní úřadovny StB v Olomouci z 29. listopadu 1948 adresované Zemskému národnímu výboru v Brně.

15 Viz *Soukromý archiv pana Miroslava Komínka*, potvrzení IRO o duchovní službě Augustina Jünglinga pro všechny IRO campy z 16. června 1950.

16 Srov. ABS, f. 302, sign. 302-132-6, organizace vedení české emigrace v Německu.

17 Srov. ABS, f. OV-V, vyšetřovací spis a. č. V-2202 Ostrava, výpovědi Miroslava Křenka, Oldřicha Bukala a Františka Kopeckého.

cialistické v Olomouci Marii Hořínkovou.¹⁸ Ta přislíbila, poté co ji Bukal informoval o zprávách od Jünglinga, že se druhý den dostaví na schůzku k jeho manželce. Zde se kromě ní a Jünglingové sešli i Bukal a Kopecký.

Koncem května 1949 přišel do Olomouce ilegálně z Německa muž, který si nechal říkat „Jindra“, vlastním jménem Miroslav Křenek, kurýr, jenž přinesl od Jünglinga dopis manželce, Bukalovi a snad i Kopeckému a měl za úkol připravit odchod Oldřišky Jünglingové do zahraničí. Když ji nezastihl doma, navštívil faráře Bukala, jemuž se prokázal Jünglingovou fotografií. Ten ho zavezl za Oldřiškou Jünglingovou do Bystročic, kde byla na návštěvě u svých rodičů. V tomto okamžiku se mezi obžalované dostal i bratr Oldřišky Jünglingové, bývalý kapitán letectva Bohumil Kadlčík. Farář Bukal dostal klíče od bytu Jünglingové, aby tu na ni mohl „Jindra“ počkat, než se vrátí. Při následném vzájemném setkání radil „Jindra“ Jünglingové, jak se má připravit na cestu za manželem. Při odchodu obdržel její dopis pro manžela, od Bukala dopis o poměrech v církvi a od Kopeckého zprávu o situaci příslušníků bývalé Československé strany národně socialistické v Olomouci a navíc požadovaný seznam členů Národního shromáždění. Křenek slíbil, že příště přiveze kromě dopisů i nějaké zahraniční noviny, a asi za dva dny odjel do Prahy. Poté se ilegálně vrátil do Německa, kde Jünglingovi vše odevzdal a domluvili se, že při další cestě převede i jeho ženu.

Křenek se znovu vypravil do Československa 17. června 1949. Od Jünglinga obdržel dopisy pro manželku, Bukala a pravděpodobně i Kopeckého a peníze na cestu. Po příjezdu do Olomouce strávil u Jünglingové asi tři dny, než se připravila i s oběma dětmi na přechod hranic. Přitom ji několikrát navštívil farář Bukal, který měl kancelář hned vedle jejího bytu, a předal jí společně s Kopeckého dopisem další dopis pro manžela. Bukal v něm líčil nové poměry v církvi, zatímco Kopecký převážně situaci v hospodářství a politice včetně jmen osob uvězněných z politických důvodů. Křenkův a Bukalův spis také obsahuje zmínku o předání mikrofilmu, který měl obsahovat proslov Lettricha nebo Petra Zenkla. Tento mikrofilm měl později Bukal odevzdat do úschovy svému příteli RNDr. Oldřichu Čapkovi, později rovněž odsouzenému.

Po zmiňovaných třech dnech skutečně Oldřiška Jünglingová odjela do Prahy a odtud společně s Křenkem vlakem do Aše, kde se oba legitimovali falešnými policejními přihláškami a i díky dvěma malým dcerkám byli bez podezření vpuštěni do pohraničního pásma. Miroslav Křenek odvedl paní Jünglingovou s dětmi k hranicím a společně pokračovali až do Ludwigsburgu,¹⁹ kde se manželé setkali. Farář Jüngling se poté Křen-

>>>

18 Odborná učitelka Marie Hořínková byla v procesu nazvaném Oldřich Bukal a spol. odsouzena k 10 letům těžkého žaláře, konfiskaci celého jmění, peněžitému trestu 10 000 Kč a ke ztrátě občanských práv občanských na dobu 5 let.

19 Na Oldřišku Jünglingovou bylo dne 20. března 1950 podáno trestní oznámení. Dne 29. dubna 1953 rozhodl Lidový soud v Olomouci o zabavení jejího majetku. V odůvodnění stálo: „Uprchla za hranice a je t. č. neznámého pobytu.“ Viz *Soukromý archiv pana Miroslava Komínka*, dopis Oldřišky Jünglingové adresovaný ministru vnitra ČR Janu Rumlovi z 31. října 1994.

ka zeptal, jestli je znovu ochoten doručit nějaké dopisy a vzkazy. Ten sice souhlasil, ale k jejich předání již nedošlo, neboť při další cestě do Čech byl Křenek 27. července 1949 v Aši zatčen. Našly se u něho mimo jiné fotografie faráře Jünglinga z modlitebny v Ludwigsburgu (kemp Krabbenloch), časopis *Svobodný zítřek* vydávaný v cizině, kde bylo v č. 16 připsáno: Jüngling, časopis *Husův lid* a další periodika.

V srpnu 1949 se dostal mezi obžalované poslední odsouzený – úředník diecézní rady CČS(H) v Olomouci František Cikryt. Ten obdržel na svou adresu lístek od Augustina Jünglinga se slovy: „*Odevzdejte Bukalovi.*“ Obsahoval informaci o tom, že Křenek se ze své poslední cesty do Československa nevrátil do zahraničí, a zároveň v něm Jüngling žádal Bukala, aby ho informoval o situaci v Olomouci po odchodu jeho manželky do zahraničí.²⁰

Dne 27. listopadu 1950 byl na základě výpovědi zatčeného Miroslava Křenka vzat do vazby farář Oldřich Bukal. Následně 30. března 1951 byli zatčeni František Kopecký, v té době poslanec Národního shromáždění za Československou stranu socialistickou, RNDr. Oldřich Čapka, Bohumil Kadlecík a Marie Hořínková. Výsledky zbylých sedmi podezřelých, mezi něž patřil i druhý farář CČS Alois Mach s manželkou nebo dcera moravského biskupa CČS PhDr. Bohumíra Cigánka, proběhly v květnu téhož roku. Obžaloba jednotlivé aktéry vinila z trestných činů velezrady, vyzvědačství, sdružování proti státu, neoznámení trestného činu a zpronevěry. Hlavní líčení se skupinou Oldřich Bukal a spol. probíhalo od 26. do 28. února 1952 u Státního soudu Brno v Olomouci. K nejvyššímu trestu 18 let těžkého žaláře, konfiskaci celého jmění, peněžitému trestu ve výši 20 000 Kč a ztrátě čestných občanských práv na dobu 10 let byli odsouzeni Oldřich Bukal a František Kopecký. Celkem v tomto procesu i s následným odvolacím soudem padl úhrnný trest nad dvanácti odsouzenými ve výši 50 let a šest měsíců.²¹

V odůvodnění rozsudku se ke dvěma hlavním odsouzeným ze skupiny Oldřich Bukal a spol. mimo jiné praví: „*Oldřich Bukal jako duchovní československé církve se staral více o reakční politiku bývalé národně socialistické strany než o své náboženské úkoly. V listopadu 1948 seznámil se v Olomouci v bytě Jünglingové, již pomáhal ukrývat věci jejího uprchlého manžela, s agentem ‚Zdeňkem‘, který se mu vykázal doporučením od zrádného faráře Jünglinga a převzal od něho úkol, vytvořit z reakčně smýšlejících osob protistátní skupinu zaměřenou k podávání zpráv charakteru vojenského, hospodářského a politického do zahraničí. Hlavním úkolem této skupiny měl být však úkol přípravy zvratu našeho státního zřízení. (...) František Kopecký, věrný přítel faráře československé církve Jünglinga, byl informován o jeho útěku za hranice, a aby zakryl svou pravou tvář nepříteli pracujícího lidu, učinil o tomto oznámení na SNB, až tento byl již za hranicemi.*

▶ ▶ ▶

20 Srov. ABS, f. OV-V, vyšetřovací spis a. č. V-2202 Ostrava, výpověď Františka Cikryta.

21 Viz ABS, f. OV-V, vyšetřovací spis a. č. V-2202 Ostrava, rozsudek Státního soudu Brno v Olomouci vynesený 28. února 1952 nad skupinou Oldřich Bukal a spol.

(...) V listopadu 1948 se velmi ochotně zapojil do skupiny vytvářené Oldřichem Bukalem podle pokynů Jünglingem vyslaného zahraničního agenta a zúčastnil se jednak v listopadu 1948, jednak v červnu 1949 několika schůzek se zahraničními agenty „Zdeňkem“ a „Jindrou“, kterým přislíbil, že bude zasílat do zahraničí politické, hospodářské a jiné zprávy.²²

Během svého působení v Ludwigsburgu navázal Augustin Jüngling spolupráci s Rádiem Svobodná Evropa, které opakovaně vysílalo jím zasláné příspěvky. Prostřednictvím této aktivity se o faráři Jünglingovi dozvěděl i duchovní CČS Karel V. Vít, jenž za války působil u československých jednotek RAF v Anglii a poté vykonával duchovní službu v náboženských obcích v USA.²³ Ten vyzval faráře Jünglinga k odchodu do USA. Oba duchovní postupem času navázali čilou korespondenci. Farář Jüngling byl ještě za svého pobytu v Německu zvolen za člena Rady CČS v USA a farář Vít pracoval na tom, aby nic nebránilo jeho odchodu i s rodinou do USA. Jünglingův pobyt a aktivity v utečenec-kém táboře Ludwigsburg ukončilo zdárné vyřízení víz pro celou farářovu rodinu, která 17. června 1950 odplula do USA. Zde Augustin Jüngling po boku Karla V. Víta dva roky vykonával duchovní službu pro krajany v USA. Navázal rovněž písemný kontakt s bývalým předsedou Československé strany národně socialistické Petrem Zenklem.

Ilegální kontakty s farářem Augustinem Jünglingem během roku 1949 se staly osudné i berounskému duchovnímu CČS Ladislavu Královi, který si s ním přes kurýra Karla Heikenwäldera vyměnil dva dopisy o poúnorové situaci v církvi.²⁴ Heikenwälder předal v Ludwigsburgu první Králův dopis právě faráři Jünglingovi a při své další cestě do Československa přivezl od něho Královi odpověď. V ní se mimo jiné tázal na poměry v CČS a žádal o tiskopisy k vyučování náboženství a o zpěvníky k bohoslužbám. Druhý dopis odeslaný již přímo Augustinu Jünglingovi zajistily orgány StB při zatčení Karla Heikenwäldera. Faráře Krále za zmiňované kontakty i další trestné činy odsoudil Státní soud v Brně 11. června 1951 ke 14 letům těžkého žaláře, peněžitému trestu ve výši 10 000 Kč, konfiskaci celého jmění a ztrátě čestných občanských práv na dobu 10 let.²⁵

>>>

22 Tamtéž.

23 Duchovní CČS Karel V. Vít sloužil v letech 1932–1939 v náboženských obcích CČS Slaný, Vinoř u Prahy a Praha-Malá Strana. Vojskou kariéru zahájil v červenci 1938, kdy složil zkoušku na důstojníka duchovní služby v záloze. V prosinci 1939 opustil ČSR a přes Dánsko se dostal do Francie, kde byl zařazen jako duchovní u 1. divize se zvláštním úkolem v Paříži. V červenci 1940 se dostal do Velké Británie, kde nejprve sloužil jako osvětový důstojník. V únoru 1941 byl přidělen k čs. letectvu jako duchovní. V březnu 1941 byl odvelen na Inspektorát letectva do Londýna (osobní oddělení). Od 5. května 1945 působil jako člen likvidační komise letectva v Londýně. V dubnu 1946 byl odvelen do ČSR na MNO. V roce 1946 dosáhl hodnosti štábního kapitána. V roce 1947 zastával post šéfredaktora listu CČS *Český zápas*. V roce 1948 byl církví vyslán do USA, aby zde působil v duchovní službě CČS. Zůstal v emigraci.

24 První dopis byl původně adresován duchovnímu Karlu V. Vitovi, ale dostal se právě do Německa k Augustinu Jünglingovi.

25 Viz ABS, f. Vyšetřovací spisy – Brno (BN-V), vyšetřovací spis a. č. V-2567 Brno, rozsudek Státního soudu Brno vyнесенý dne 11. června 1951 nad skupinou Heikenwälder a spol.

V neposlední řadě to byl samotný moravský biskup CČS PhDr. Bohumír Cigánek,²⁶ jehož krátce před svou vynucenou rezignací v únoru 1950 mimo jiné krajský církevní tajemník napadl, že nedokázal potrestat úhlavního nepřitele lidové demokracie faráře Jünglinga, když zrádně uprchl do nepřátelské ciziny.²⁷ I to byl jeden z důvodů, proč jako jediný z čelných představitelů CČS nebyl pozván ke složení slibu věrnosti republice a v březnu 1950 ze svého úřadu, na nátlak ze strany SÚC i z některých kruhů vlastní církve, odstoupil.²⁸

V roce 1994 se manželé Jünglingovi rozhodli pro návrat do vlasti. Augustinu Jünglingovi bylo v té době 85 let. Nový domov našli v Hněvotíně nedaleko Olomouce. Život v České republice však neměl pro Augustina Jünglinga dlouhého trvání. Dne 4. září 1996 zemřel v olomoucké vojenské nemocnici. Smuteční rozloučení se konalo o osm dní později v Husově sboru v Olomouci.

▶▶▶

- 26 PhDr. Bohumír Cigánek (1874–1957), duchovní a moravský biskup CČS. Původně římskokatolický kněz. V roce 1901–1902 dosáhl doktorátu na katolické freiburské univerzitě. V letech 1909–1910 studoval v USA sociologii. Hned po vzniku CČS vstoupil do nové církve a na žádost budoucího prvního patriarchy CČS dr. Karla Farského se stal jejím duchovním v NO Plzeň–východ. V letech 1940–1946 sloužil jako farář v Praze na Zbraslavi. V květnu 1945 zde byl ustupujícími německými vojsky jako rukojmí zatčen a měl být posléze popraven. Trest však již nebyl vykonán. V listopadu 1946 byl zvolen biskupem moravské diecéze CČS(H).
- 27 K suspenzi faráře Augustina Jünglinga přistoupil biskup Cigánek až na nátlak Akčního výboru Jednoty duchovenstva v březnu 1949. Srov. *Soukromý archiv pana Miroslava Komínka*, dopis patriarchy CČS dr. Františka Kováře Oldřišce Jünglingové z 15. března 1949.
- 28 Srov. KANÁK, Bohdan: PhDr. Bohumír Cigánek (1874–1957). In: *Olomoucký archivní sborník*, 2007, č. 5, s. 165–168.